Izdevējs: Saeima
Veids: likums
Pieņemts: 09.08.2010.
Stājas spēkā: 01.09.2010.

Publicēts:
Latvijas Vēstnesis, 131, 19.08.2010.

Attēlotā redakcija: 15.10.2026. - 31.03.2027.

Grozījumi:

15.12.2011. likums / LV, 204, 29.12.2011. / Stājas spēkā 01.01.2012.
19.09.2013. likums / LV, 194, 04.10.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
06.11.2013. likums / LV, 232, 27.11.2013. / Stājas spēkā 01.01.2014.
19.03.2015. likums / LV, 60, 25.03.2015. / Stājas spēkā 26.03.2015.
23.04.2015. likums / LV, 91, 12.05.2015. / Stājas spēkā 13.05.2015.
30.11.2015. likums / LV, 248, 18.12.2015. / Stājas spēkā 01.01.2016.
20.12.2016. likums / LV, 255, 30.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
20.12.2016. likums / LV, 255, 30.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
28.07.2017. likums / LV, 156, 08.08.2017. / Stājas spēkā 01.01.2018.
23.05.2019. likums / LV, 118, 12.06.2019. / Stājas spēkā 15.08.2019.
26.11.2020. likums / LV, 240A, 11.12.2020. / Stājas spēkā 01.01.2021.
16.06.2021. likums / LV, 121B, 28.06.2021. / Stājas spēkā 12.07.2021.
07.12.2023. likums / LV, 247, 21.12.2023. / Stājas spēkā 01.01.2024.
04.12.2024. likums / LV, 248, 19.12.2024. / Stājas spēkā 01.01.2025.
29.05.2025. likums / LV, 106, 04.06.2025. / Stājas spēkā 01.07.2025.
17.09.2026. likums / LV, 189, 01.10.2026. / Stājas spēkā 15.10.2026.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

Mikrouzņēmumu nodokļa likums

1. pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **apgrozījums** — mikrouzņēmuma saimnieciskās darbības ieņēmumi;

2) **mikrouzņēmuma īpašnieks** — individuālā uzņēmuma, zemnieka vai zvejnieka saimniecības īpašnieks, individuālais komersants vai cita fiziskā persona, kas reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs;

3) **mikrouzņēmums** — individuālais komersants, individuālais uzņēmums, zemnieka vai zvejnieka saimniecība, kā arī fiziskā persona, kas reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs, ja minētās personas nav reģistrētas pievienotās vērtības nodokļa maksātājas (izņemot gadījumu, kad minētās personas ir reģistrētas Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 139.^{2} pantā noteikto īpašo reģistrācijas kārtību);

4) **mikrouzņēmumu nodoklis** — nodoklis, kas ietver:

a) valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas par mikrouzņēmuma īpašnieku,

b) mikrouzņēmuma īpašnieka iedzīvotāju ienākuma nodokli par mikrouzņēmuma saimnieciskās darbības ieņēmumu daļu;

5) **mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs** — mikrouzņēmuma īpašnieks, kas ieguvis mikrouzņēmumu nodokļa

maksātāja status;

6) *(punkts stājas spēkā 01.04.2027. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.04.2027. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)*;

7) *(punkts stājas spēkā 01.04.2027. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.04.2027. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)*.

(26.11.2020. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 29.05.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2025. 1. punkta jaunā redakcija stājas spēkā 01.04.2027. un ieļauta likuma redakcijā uz 01.04.2027. Sk. pārejas noteikumu 46. punktu)

1.[1] pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir mazināt administratīvo un nodokļu slogu mikrouzņēmumiem, it īpaši saimnieciskās darbības uzsākšanas periodā, kā arī nozarēs ar zemu ienākuma līmeņa potenciālu, vienlaikus ievērojot sabiedrības kopējās intereses godīgas konkurences un sociālās drošības jomā.

(23.04.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.05.2015.)

2. pants. Ierobežojumi mikrouzņēmuma un mikrouzņēmuma īpašnieka tiesībām izvēlēties maksāt mikrouzņēmumu nodokli

(1) Mikrouzņēmums ir tiesīgs izvēlēties maksāt mikrouzņēmumu nodokli, ja ievēroti šajā likumā noteiktie ierobežojumi.

(2) Ja fiziskā persona ir zemnieka vai zvejnieka saimniecības īpašnieks un individuālais komersants vai individuālais uzņēmums, vai Valsts ieņēmumu dienestā reģistrēts saimnieciskās darbības veicējs, tiesības izvēlēties maksāt mikrouzņēmumu nodokli ir tikai vienai no šīm saimnieciskās darbības formām.

(3) Mikrouzņēmums, kas ir izvēlējies maksāt mikrouzņēmumu nodokli, vienlaikus par ienākumiem no saimnieciskās darbības nevar maksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli vai samazināto patentmaksu.

(4) Mikrouzņēmuma īpašnieks nevar vienlaikus būt iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājs no saimnieciskās darbības, tai skaitā maksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli par sava individuālā uzņēmuma vai zemnieka vai zvejnieka saimniecības ienākumiem.

(5) Šā panta trešās daļas nosacījums neattiecas uz mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju, kas saimnieciskās darbības ienākumu nosaka saskaņā ar likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11. panta divpadsmito daļu.

(6) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, kurš ir pārtraucis saimniecisko darbību un mikrouzņēmumu nodokļa maksāšanu taksācijas periodā un tajā pašā taksācijas periodā atkārtoti reģistrē saimniecisko darbību, kļūstot par iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāju vai uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāju, nevar atkārtoti izvēlēties maksāt mikrouzņēmumu nodokli tajā pašā taksācijas periodā un pēctaksācijas periodā.

(26.11.2020. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.12.2024. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

2.[1] pants. Mikrouzņēmuma darbinieka ienākums no mikrouzņēmuma

Ja mikrouzņēmumam ir darbinieks, darbinieka ienākumus no mikrouzņēmuma apliek ar iedzīvotāju ienākuma nodokli (algas nodokli) saskaņā ar likumu "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" un darbinieku apdrošina kā darba ņēmēju saskaņā ar likumu "Par valsts sociālo apdrošināšanu".

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

2.[2] pants. Darbinieka nodarbināšana mikrouzņēmumā

(Izslēgts ar 26.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

3.pants. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja pienākums informēt darbiniekus

(Izslēgts ar 26.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

4.pants. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja reģistrācija

(1) Personai ir tiesības Uzņēmumu reģistrā vienlaikus ar iesniegumu par individuālā komersanta, individuālā uzņēmuma, zemnieka vai zvejnieka saimniecības ierakstīšanu Uzņēmumu reģistra attiecīgajā reģistrā pieteikties mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanai, apliecinot, ka pārskata gadā, kas atbilst mikrouzņēmumu nodokļa taksācijas periodam:

1) paredzamais apgrozījums nepārsniegs pievienotās vērtības nodokļa reģistrācijas slieksni un mikrouzņēmums neplāno kļūt par reģistrētu pievienotās vērtības nodokļa maksātāju līdz pievienotās vērtības nodokļa reģistrācijas sliekšņa sasniegšanai (izņemot gadījumu, kad persona ir reģistrēta Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 139.^{2} pantā noteikto īpašo reģistrācijas kārtību);

2) mikrouzņēmums vēlas maksāt mikrouzņēmumu nodokli.

(2) Vienas darbdienas laikā pēc šā panta pirmajā daļā minēto subjektu reģistrācijas Uzņēmumu reģistrs elektroniski nosūta Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par saņemto pieteikumu mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanai.

(3) Fiziskā persona, kas, uzsākot saimniecisko darbību, reģistrējas Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs un izvēlas būt mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, vienlaikus ar reģistrācijas pieteikumu iesniedz pieteikumu, kurā norāda šā panta pirmajā daļā minēto informāciju.

(3^{1}) Piemērojot šā panta trešo daļu, ja fiziskā persona prognozē, ka saimniecisko darbību veiks neregulāri, tai ir tiesības reģistrēties Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējam un pieteikties mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanai uz terminētu laikposmu — vienu vai vairākiem ceturkšņiem taksācijas perioda ietvaros.

(4) Mikrouzņēmums, kas vēlas iegūt mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu, līdz pirmstaksācijas gada 15.decembrim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam pieteikumu, kurā apstiprina nodokļa maksātāja atbilstību šā likuma 2.pantā noteiktajiem kritērijiem, kā arī šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem attiecībā uz nākamo taksācijas periodu.

(5) Valsts ieņēmumu dienests piecu darbdienu laikā pēc tam, kad saņemts pieteikums par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanu, vai pēc šā panta otrajā daļā minētās informācijas saņemšanas no Uzņēmumu reģistra pieņem lēmumu par mikrouzņēmuma kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja reģistrēšanu vai lēmumu par reģistrācijas atteikumu, ja Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir informācija, ka iesniedzējs neatbilst šajā likumā noteiktajiem mikrouzņēmuma kritērijiem un ierobežojumiem un tādēļ tam nevar piešķirt mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu. Lēmumu par mikrouzņēmuma kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja reģistrēšanu rakstveidā neizdod, bet lēmumu paziņo, informāciju publicējot Valsts ieņēmumu dienesta tīmekļvietnē.

(6) Ja Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par atteikumu reģistrēt mikrouzņēmumu kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju, šo lēmumu nosūta nodokļu maksātājam dienas laikā pēc tā pieņemšanas. Ja Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par mikrouzņēmuma kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja reģistrēšanu, tad jaunizveidotajam mikrouzņēmumam mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statuss ir piemērojams no dienas, kad Valsts ieņēmumu dienests saņēma pieteikumu par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanu, vai no dienas, kad jaunizveidotais mikrouzņēmums reģistrēts Uzņēmumu reģistrā.

(7) Mikrouzņēmums, ievērojot šā panta ceturtajā daļā noteikto, var kļūt par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju ar nākamā taksācijas perioda 1.janvāri. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs ir tiesīgs mainīt izraudzīto mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu un kļūt attiecīgi par iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāju vai uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāju ne agrāk kā pirms attiecīgā taksācijas perioda beigām.

(8) Ja mikrouzņēmums kļūst vai tam jākļūst par reģistrētu pievienotās vērtības nodokļa maksātāju saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likumu, tas zaudē mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu ar nākamo taksācijas periodu.

(8^{1}) Ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam nav apgrozījuma divus taksācijas periodus pēc kārtas, tas ar nākamo taksācijas periodu zaudē mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu, izņemot šā panta 8.^{2} daļā minēto gadījumu.

(8^{2}) Ja mikrouzņēmums ir reģistrēts kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, sākot ar taksācijas perioda otro

ceturksni, un tam nav apgrozījuma trīs taksācijas periodus pēc kārtas (ieskaitot taksācijas periodu, kurā tas ir reģistrēts kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs), tas ar nākamo taksācijas periodu zaudē mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu.

(8^3) *(Izslēgta ar 26.11.2020. likumu)*

(8^4) *(Izslēgta ar 26.11.2020. likumu)*

(8^5) Ja mikrouzņēmums — fiziskā persona, kas reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs, — zaudē mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu saskaņā ar šā panta $8.^1$ vai $8.^2$ daļu, Valsts ieņēmumu dienests to izslēdz no Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistra.

(8^6) Piemērojot šā panta $8.^1$, $8.^2$ un $8.^5$ daļu, Valsts ieņēmumu dienests lēmumu par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa zaudēšanu un mikrouzņēmuma izslēgšanu no Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu maksātāju reģistra izdod Maksājumu administrēšanas informācijas sistēmā, pamatojoties uz automātisku datu apstrādi, piecu darbdienu laikā pēc attiecīgā taksācijas perioda ceturtā ceturkšņa deklarācijas iesniegšanas termiņa. Maksājumu administrēšanas informācijas sistēmā izdotais lēmums ir derīgs bez paraksta, un to paziņo likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajā kārtībā.

(9) *(Izslēgta ar 26.11.2020. likumu)*

(10) Šā panta astoto daļu nepiemēro, ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs ir reģistrēts Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma $139.^2$ pantā noteikto īpašo reģistrācijas kārtību.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.12.2011., 19.09.2013., 06.11.2013., 23.04.2015., 20.12.2016., 28.07.2017., 26.11.2020., 16.06.2021., 04.12.2024. un 29.05.2025. likumu, kas stājas spēkā 01.07.2025. $3.^1$ un $8.^6$ daļa stājas spēkā 01.01.2026. Sk. pārejas noteikumu 45. punktu)

5.pants. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja taksācijas periods, ar mikrouzņēmumu nodokli apliekamais objekts un mikrouzņēmumu nodokļa aprēķināšana

(1) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja taksācijas periods ir kalendāra gads.

(2) Ar mikrouzņēmumu nodokli tiek aplikts mikrouzņēmuma taksācijas perioda apgrozījums.

(3) Mikrouzņēmumu nodokli aprēķina, mikrouzņēmuma taksācijas perioda apgrozījumu reizinot ar šā likuma 6.pantā noteikto mikrouzņēmumu nodokļa likmi.

(4) *(Izslēgta ar 26.11.2020. likumu)*
(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 19.09.2013. un 26.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

6. pants. Mikrouzņēmumu nodokļa likme

Mikrouzņēmumu nodokļa likme ir 25 procenti.
(07.12.2023. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2024.)

7.pants. Mikrouzņēmumu nodokļa deklarēšana un maksāšana

(1) Mikrouzņēmumu nodokli par taksācijas perioda apgrozījumu mikrouzņēmums maksā četras reizes gadā par katra ceturkšņa apgrozījumu.

(2) Mikrouzņēmums iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarāciju līdz ceturksnim sekojošā mēneša piecpadsmitajam datumam, tajā norādot ceturkšņa apgrozījumu sadalījumā pa ceturkšņa mēnešiem un no tā aprēķināto mikrouzņēmumu nodokli. Mikrouzņēmums iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarāciju tikai par to pārskata ceturksni, kurā mikrouzņēmumam ir bijis apgrozījums (arī tad, ja mikrouzņēmumam apgrozījums ir bijis vienā vai divos pārskata ceturkšņa mēnešos).

(2^1) *(Izslēgta ar 20.12.2016. likumu)*

(3) Mikrouzņēmums maksā mikrouzņēmumu nodokli līdz ceturksnim sekojošā mēneša 23. datumam, iemaksājot to vienotajā nodokļu kontā.

(4) *(Izslēgta ar 26.11.2020. likumu)*

(5) Mikrouzņēmumam ir tiesības ne vairāk kā divas reizes precizēt mikrouzņēmumu nodokļa deklarāciju par pārskata ceturksni mēneša laikā pēc šā panta otrajā daļā noteiktās dienas.

(6) Pēc šā panta piektajā daļā noteiktā termiņa beigām mikrouzņēmumam ir tiesības iesniegt tikai tādus mikrouzņēmumu nodokļa deklarācijas precizējumus, kuri palielina maksājamā nodokļa apmēru.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.04.2015., 30.11.2015., 20.12.2016., 20.12.2016. un 23.05.2019. likumu, kas stājas spēkā 15.08.2019. Trešās daļas jaunā redakcija stājas spēkā 01.01.2021. Sk. pārejas noteikumu 30. punktu)

7.[1] pants. Vienkāršotā mikrouzņēmumu nodokļa aprēķināšanas un maksāšanas kārtība

(1) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs ir tiesīgs mikrouzņēmumu nodokļa aprēķināšanā un maksāšanā izmantot vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu likuma "Par nodokļiem un nodevām" izpratnē un nesniegt šā likuma 7. pantā minēto mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarāciju, kā arī mikrouzņēmumu nodokļa samaksai nepiemērot šā likuma 7. pantā noteikto kārtību, ja ievēroti šādi nosacījumi:

1) mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs ievēro likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktos nosacījumus par vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanu;

2) mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam nav mikrouzņēmumu nodokļa parādu dienā, kad tas piesakās izmantot vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu;

3) laikposmā, kad mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs izmanto vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu, visi mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības ieņēmumi ir ieskaitīti vai iemaksāti saimnieciskās darbības ieņēmumu kontā (likuma "Par nodokļiem un nodevām" izpratnē) un uzrādīti saimnieciskās darbības ieņēmumu konta kredīta apgrozījumā;

4) mikrouzņēmums kārto grāmatvedības uzskaiti vienkāršā ieraksta sistēmā.

(2) Ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs mikrouzņēmumu nodokļa aprēķināšanā un maksāšanā izmanto vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu, tas visus taksācijas gada laikā skaidrā naudā gūtos saimnieciskās darbības ieņēmumus iemaksā saimnieciskās darbības ieņēmumu kontā 15 dienu laikā no skaidras naudas saņemšanas dienas, bet ne vēlāk kā līdz taksācijas gada 31. decembrim vai līdz saimnieciskās darbības izbeigšanai, ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs izbeidz saimniecisko darbību taksācijas gada laikā, vai līdz vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanas izbeigšanai, ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs taksācijas gada laikā beidz izmantot vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu.

(3) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, ievērojot likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteikto termiņu, kādā iesniedz iesniegumu vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanas uzsākšanai, vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu ir tiesīgs sākt izmantot:

1) līdz ar mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa iegūšanas dienu, ja iestājas viens no šādiem gadījumiem:

a) jaunizveidota mikrouzņēmuma īpašnieks izvēlas būt mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs,

b) mikrouzņēmums ir uzņēmumu ienākuma nodokļa vai iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātājs, bet šā likuma 4. panta ceturtajā daļā noteiktajā kārtībā maina piemērojamo nodokļa režīmu uz mikrouzņēmumu nodokļa režīmu ar nākamo taksācijas periodu;

2) ar nākamā ceturkšņa pirmo datumu, ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs jau darbojas mikrouzņēmumu nodokļa režīmā.

(4) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, ievērojot likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteikto termiņu, kādā iesniedz iesniegumu vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanas izbeigšanai, vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu ir tiesīgs beigt izmantot vienā no šādiem veidiem:

1) ar nākamā ceturkšņa pirmo datumu;

2) ar dienu, kad tas zaudē mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu.

(5) Ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, neievērojot šā panta ceturtajā daļā noteikto kārtību, beidz izmantot vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu (arī slēdz saimnieciskās darbības ieņēmumu kontu) vai neievēro šajā pantā vai likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktās prasības attiecībā uz vienkāršotā nodokļa samaksas risinājuma izmantošanu, tas iesniedz mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarāciju par kārtējo ceturksni un maksā mikrouzņēmumu nodokli šā likuma 7. pantā noteiktajā kārtībā.

(6) *(Izslēgta ar 07.12.2023. likumu)*

(7) *(Izslēgta ar 07.12.2023. likumu)*

(8) Ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs mikrouzņēmumu nodokļa aprēķināšanai un maksāšanai izmanto vienkāršoto nodokļa samaksas risinājumu, Valsts ieņēmumu dienests:

1) pamatojoties uz mikrouzņēmuma iesniegto taksācijas perioda mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarāciju un tās kredītiestādes vai dalībvalsts kredītiestādes filiāles Latvijā, vai arī Latvijā licencētās maksājumu iestādes, vai Latvijā licencētās elektroniskās naudas iestādes, vai dalībvalstī licencēto šo iestāžu filiāles Latvijā, kas saviem klientiem piedāvā saimnieciskās darbības ieņēmumu konta lietošanas pakalpojumu (turpmāk — saimnieciskās darbības ieņēmumu konta pakalpojuma sniegšanas iestāde) un kas atvērusi mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam saimnieciskās darbības ieņēmumu kontu, sniegto informāciju, uzskaita mikrouzņēmuma taksācijas perioda apgrozījumu un mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja samaksāto mikrouzņēmumu nodokli, tai skaitā mikrouzņēmumu nodokli, kas samaksāts, izmantojot saimnieciskās darbības ieņēmumu kontu;

2) pamatojoties uz tās saimnieciskās darbības ieņēmumu konta pakalpojuma sniegšanas iestādes, kas atvērusi mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam saimnieciskās darbības ieņēmumu kontu, sniegto informāciju par saimnieciskās darbības ieņēmumu konta kredīta apgrozījumu un samaksāto mikrouzņēmumu nodokli, Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmā izveido taksācijas perioda mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarāciju. Ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs šā likuma 7. panta otrajā daļā noteiktajā mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarācijas iesniegšanas termiņā nav apstiprinājis Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmā izveidotajā deklarācijā norādītās informācijas patiesumu (nav iesniedzis minēto deklarāciju), precizējis vai papildinājis deklarācijā norādīto informāciju, uzskatāms, ka viņš piekrīt Valsts ieņēmumu dienesta aizpildītajā mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarācijā iekļautajai informācijai un tādējādi apliecina, ka nav guvis citus ar mikrouzņēmumu nodokli apliekamus ieņēmumus.

(9) Ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam saskaņā ar šā panta piekto daļu rodas pienākums iesniegt mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarāciju par kārtējo ceturksni un samaksāt mikrouzņēmumu nodokli šā likuma 7. pantā noteiktajā kārtībā, tas iesniedz kārtējā ceturkšņa mikrouzņēmumu nodokļa deklarāciju un papildus Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošajai informācijai, kas noteikta šā panta astotās daļas 2. punktā, tajā norāda to mikrouzņēmuma ceturkšņa apgrozījuma daļu, kas nav aplikta ar mikrouzņēmumu nodokli, sadalījumā pa ceturkšņa mēnešiem un no tā aprēķināto mikrouzņēmumu nodokli. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs var precizēt mikrouzņēmumu nodokļa deklarāciju, ievērojot šā likuma 7. panta piekto un sesto daļu.

(16.06.2021. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.12.2023. un 17.09.2026. likumu, kas stājas spēkā 15.10.2026)

7.[2] pants. Īpaši noteikumi iesācēju mikrouzņēmumu nodokļa maksātājiem

(Pants stājas spēkā 01.04.2027. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.04.2027. Sk. pārejas noteikumu 46. pantu)

8. pants. Mikrouzņēmumu nodokļa sadales kārtība

(1) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus Valsts ieņēmumu dienests attiecina šādi:

1) 80 procenti — valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas;

2) 20 procenti — iedzīvotāju ienākuma nodoklis.

(2) Valsts ieņēmumu dienests mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus atbilstoši šā panta pirmajā daļā noteiktajam

sadalījumam attiecina katru darbdienu.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

9. pants. Valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu veikšana un reģistrēšana

(1) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs ir sociāli apdrošināms, sākot ar dienu, kad viņš ieguvis mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu.

(2) Atbilstoši aprēķinātajai valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu summai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, ņemot vērā pašnodarbinātajam noteikto obligāto iemaksu likmi, aprēķina valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu objektu par pilnu kalendāra mēnesi, kurā mikrouzņēmumam bija apgrozījums.

(3) Aprēķināto valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu objektu noapaļo līdz *euro* un centiem, atmetot 0,49 centus un mazāk un noapaļojot līdz centam 0,50 centus un vairāk.

(4) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests sniedz Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai nepieciešamo informāciju par mikrouzņēmumu nodokļa maksātājiem valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu objekta aprēķināšanai, kā arī apdrošināšanas perioda un faktiski veikto obligāto iemaksu reģistrēšanai.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

10.pants. Darba devēja atbildība par darbinieku informēšanu

(Izslēgts ar 26.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

11.pants. Atbildība par budžetā iemaksājamā mikrouzņēmumu nodokļa samaksas termiņa nokavējumu un apmēra samazināšanu

(1) Par mikrouzņēmumu nodokļa samaksas termiņa nokavējumu nodokļa maksātājam aprēķina nokavējuma naudu saskaņā ar likumu "Par nodokļiem un nodevām".

(2) Par nodokļu revīzijā (auditā) konstatēto mikrouzņēmumu nodokļa pārkāpumu, kura rezultātā ir samazināts budžetā iemaksājamā nodokļa apmērs, nodokļu administrācija mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanas dienai un uzliek soda naudu saskaņā ar likumu "Par nodokļiem un nodevām".

(3) Par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja nodokļu kontrolē konstatēto mikrouzņēmumu nodokļa pārkāpumu nodokļu administrācija mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam papildus aprēķina un par labu budžetam piedzen samazināto nodokli un nokavējuma naudu par periodu no konkrētā nodokļa maksāšanas termiņa līdz nodokļu kontroles uzsākšanas dienai.

(20.12.2016. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.12.2023. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2024.)

12.pants. Atbildība par citiem šā likuma pārkāpumiem

Par šā likuma 7.panta otrajā daļā noteiktās deklarācijas neiesniegšanu vai iesniegšanu, neievērojot likumā noteikto termiņu, nodokļa maksātājam piemēro likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteikto administratīvo atbildību.

(20.12.2016. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 26.11.2020. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

Pārejas noteikumi

(Nodaļas nosaukums 06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

1. *(Izslēgts ar 20.12.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)*

2. Šā likuma 1.panta 1.punkta "e" apakšpunkts stājas spēkā 2014.gada 1.jūlijā. Uz mikrouzņēmumu attiecināmo personālsabiedrības peļņas daļu apliek ar mikrouzņēmumu nodokli, piemērojot šā likuma 6.panta trešajā daļā noteikto mikrouzņēmumu nodokļa likmi.

(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

3. Šā likuma 2.panta septītā un astotā daļa stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.
(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

4. Ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs ir izsniedzis mikrouzņēmuma darbiniekam aizdevumu līdz 2013.gada 31.decembrim, mikrouzņēmuma darbinieks attiecībā uz šo aizdevumu piemēro likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" pārejas noteikumu 103., 104., 105. un 106.punktu.
(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

5. Šā likuma 2.[1] panta sestā, septītā un astotā daļa stājas spēkā 2014.gada 1.jūlijā.
(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

6. Grozījums šā likuma 6.panta pirmajā daļā un 6.panta 1.[1] daļa stājas spēkā 2015.gada 1.janvārī.
(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

7. Šā likuma 6.panta piekto un sesto daļu piemēro, sākot ar taksācijas periodu no 2014.gada 1.janvāra.
(06.11.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2014.)

8. Piemērojot šā likuma 7.panta otro un trešo daļu attiecībā uz 2015.gada pirmo ceturksni, mikrouzņēmumu nodokļa ceturkšņa deklarācijas iesniegšanas un mikrouzņēmumu nodokļa nomaksas termiņš ir no 2015.gada 15.maija līdz 25.maijam.
(19.03.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.03.2015.)

9. *(Izslēgts ar 20.12.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)*

10. *(Izslēgts ar 20.12.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)*

11. *(Izslēgts ar 20.12.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)*

12. *(Izslēgts ar 30.11.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016.)*

13. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājiem, kas ir ieguvuši mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu līdz 2014.gada 31.decembrim, šā likuma 6.panta 1.[1] daļā noteiktais triju gadu termiņš tiek skaitīts, sākot ar 2015.gada 1.janvāri.
(23.04.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.05.2015. Sk. pārejas noteikumu 14.punktu)

14. *(Izslēgts ar 30.11.2015. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2016.)*

15. *(Izslēgts ar 20.12.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)*

16. Valsts budžetā iemaksātos mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus 2015.gadā Valsts kase sadala likumā "Par valsts budžetu 2015.gadam" noteiktajā kārtībā.
(23.04.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.05.2015.)

17. Valsts budžetā iemaksātos mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus 2016.gadā Valsts kase sadala šādi:

1) mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja — sabiedrības ar ierobežotu atbildību, individuālā uzņēmuma vai zemnieka vai zvejnieka saimniecības, kas iepriekšējā taksācijas periodā no saimnieciskajā darbībā gūtā ienākuma maksāja uzņēmumu ienākuma nodokli, — valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus:

a) 0,1 procentu ieskaita uzņēmējdarbības riska valsts nodevas kontā,

b) 72,4 procentus — valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kontā,

c) 23,7 procentus — iedzīvotāju ienākuma nodokļa kontā,

d) 3,8 procentus — uzņēmumu ienākuma nodokļa kontā;

2) mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja — fiziskās personas, kas reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs, — valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus:

a) 72,4 procentus ieskaita valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kontā,

b) 27,6 procentus — iedzīvotāju ienākuma nodokļa kontā;

3) mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja — individuālā komersanta, individuālā uzņēmuma vai zemnieka vai zvejnieka saimniecības, kuras īpašnieks iepriekšējā taksācijas periodā no individuālā uzņēmuma, zemnieka vai zvejnieka saimniecības ienākuma maksāja iedzīvotāju ienākuma nodokli, — valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus:

a) 0,1 procentu ieskaita uzņēmējdarbības riska valsts nodevas kontā,

b) 72,4 procentus — valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kontā,

c) 27,5 procentus — iedzīvotāju ienākuma nodokļa kontā.

(23.04.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 13.05.2015.)

18. *(Izslēgts ar 20.12.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)*

19. Šā likuma 7.panta piekto un sesto daļu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2016.gada 31.decembrim, piemēro attiecībā uz mikrouzņēmumu nodokļa deklarācijām, kas iesniegtas par taksācijas periodiem līdz 2016.gadam.

(30.11.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2016.)

20. *(Izslēgts ar 20.12.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)*

21. *(Izslēgts ar 28.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2018.)*

22. Mikrouzņēmums, kas ar 2017.gada 1.janvāri vēlas iegūt vai atgūt (ja statuss nav zaudēts šajā likumā noteiktajos gadījumos) mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu, līdz 2017.gada 31.janvārim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam pieteikumu, kurā apstiprina nodokļa maksātāja atbilstību šā likuma 1.panta 1.punkta "a" apakšpunktā (ja mikrouzņēmums ir sabiedrība ar ierobežotu atbildību) noteiktajam kritērijam un 2.pantā noteiktajiem kritērijiem, kā arī 4.panta pirmajā daļā noteiktajiem nosacījumiem attiecībā uz nākamo taksācijas periodu.

(20.12.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

23. Piemērojot šā likuma 6.panta pirmo daļu, 2017.gadā mikrouzņēmumu nodokļa likme mikrouzņēmuma apgrozījumam līdz 7000 *euro* ir 12 procenti.

(20.12.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

24. Šā likuma 8.pantā noteikto mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumu sadalījumu piemēro ar 2018.gada 1.janvāri.

(20.12.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

25. 2017.gadā valsts budžetā iemaksātos mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus Valsts kase sadala šādi:

1) mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja — sabiedrības ar ierobežotu atbildību, individuālā uzņēmuma vai zemnieka vai zvejnieka saimniecības, kas iepriekšējā taksācijas periodā no saimnieciskajā darbībā gūtā ienākuma maksāja uzņēmumu ienākuma nodokli, — valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus:

a) 0,1 procentu ieskaita uzņēmējdarbības riska valsts nodevas kontā,

b) 70,4 procentus — valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kontā,

c) 27,6 procentus — iedzīvotāju ienākuma nodokļa kontā,

d) 1,9 procentus — uzņēmumu ienākuma nodokļa kontā;

2) mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja — fiziskās personas, kas reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs, — valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus:

a) 70,4 procentus ieskaita valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kontā,

b) 29,6 procentus — iedzīvotāju ienākuma nodokļa kontā;

3) mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja — individuālā komersanta, individuālā uzņēmuma vai zemnieka vai zvejnieka saimniecības, kuras īpašnieks iepriekšējā taksācijas periodā no individuālā uzņēmuma, zemnieka vai zvejnieka saimniecības ienākuma maksāja iedzīvotāju ienākuma nodokli, — valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus:

a) 0,1 procentu ieskaita uzņēmējdarbības riska valsts nodevas kontā,

b) 70,4 procentus — valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu kontā,

c) 29,5 procentus — iedzīvotāju ienākuma nodokļa kontā.

(20.12.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

26. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, piemērojot šā likuma 6. panta $3.^1$ daļu 2018. un 2019. taksācijas gadā, ir tiesīgs nepiemērot šā likuma 6. panta trešo daļu apgrozījumam, kas nepārsniedz 52 000 *euro*, ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja pirmstaksācijas gada apgrozījums vai tā gada apgrozījums, kas ir pirms pirmstaksācijas gada, pārsniedz 40 000 *euro*.

(28.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

27. Šā likuma $2.^2$ pants attiecībā uz mikrouzņēmuma darbiniekiem, kuri ir nodarbināti pie mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja 2017. gada 31. decembrī, piemērojams no 2019. gada 1. janvāra.

(28.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

28. Valsts ieņēmumu dienests līdz 2018. gada 1. februārim Elektroniskās deklarēšanas sistēmā informē mikrouzņēmumu nodokļa maksātājus, kuri 2017. gada 31. decembrī nodarbina fiziskās personas, kas nodarbinātas arī pie cita mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja, par šā likuma $2.^2$ pantā minētajiem ierobežojumiem, norādot mikrouzņēmuma darbinieka vārdu, uzvārdu un personas kodu.

(28.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

29. Grozījums šā likuma 3. panta pirmajā daļā attiecībā uz mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja pienākumu ietvert šajā daļā minēto informāciju darba līgumā attiecas uz darba līgumiem, kas tiek noslēgti pēc 2018. gada 1. janvāra.

(28.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2018.)

30. Grozījums šā likuma 6. panta piektajā daļā attiecībā uz tās izteikšanu jaunā redakcijā, grozījumi 7. pantā

attiecībā uz trešās daļas izteikšanu jaunā redakcijā un sestās daļas otrajā teikumā attiecībā uz vārda "budžetā" aizstāšanu ar vārdiem "vienotajā nodokļu kontā", kā arī grozījums 8. pantā attiecībā uz tā izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2021. gada 1. janvārī.

(23.05.2019. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.08.2019.)

31. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, kas līdz 2020. gada 31. decembrim ir reģistrēts kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs vai ieguvis mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu ar 2021. gada 1. janvāri (turpmāk — jau reģistrētais mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs), līdz 2021. gada 31. decembrim piemēro šā likuma normas, kuras bija spēkā 2020. gada 31. decembrī, izņemot pārejas noteikumu 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39. un 40. punktā noteikto.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

32. Jau reģistrētais mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs ar 2021. gada 1. janvāri piemēro šādas mikrouzņēmumu nodokļa likmes:

1) apgrozījumam līdz 25 000 *euro* gadā — 25 procenti;

2) apgrozījuma daļai, kas pārsniedz 25 000 *euro* gadā, — 40 procenti.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

33. Jau reģistrētā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja valsts budžetā iemaksātos mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus par 2021. gadu Valsts ieņēmumu dienests atbilstoši šā punkta 1., 2. un 3. apakšpunktā noteiktajam sadalījumam attiecina (katru darbdienu) šādi:

1) mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja — sabiedrības ar ierobežotu atbildību, individuālā uzņēmuma vai zemnieka vai zvejnieka saimniecības, kas iepriekšējā taksācijas periodā no saimnieciskajā darbībā gūtā ienākuma maksāja uzņēmumu ienākuma nodokli, — valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus attiecina šādi:

a) 0,1 procents — uzņēmējdarbības riska valsts nodeva,

b) 80 procenti — valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas,

c) 18,8 procenti — iedzīvotāju ienākuma nodoklis,

d) 1,1 procents — uzņēmumu ienākuma nodoklis;

2) mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja — fiziskās personas, kas reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs, — valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus attiecina šādi:

a) 80 procenti — valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas,

b) 20 procenti — iedzīvotāju ienākuma nodoklis;

3) mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja — individuālā komersanta, individuālā uzņēmuma vai zemnieka vai zvejnieka saimniecības, kuras īpašnieks iepriekšējā taksācijas periodā no individuālā uzņēmuma, zemnieka vai zvejnieka saimniecības ienākuma maksāja iedzīvotāju ienākuma nodokli, — valsts budžetā iemaksātā mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus attiecina šādi:

a) 0,1 procents — uzņēmējdarbības riska valsts nodeva,

b) 80 procenti — valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas,

c) 19,9 procenti — iedzīvotāju ienākuma nodoklis.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

34. Jau reģistrētajam mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam aizliegts pieņemt darbā mikrouzņēmuma darbinieku šā

likuma 1. panta 3. punkta izpratnē (redakcijā, kas bija spēkā 2020. gada 31. decembrī). Ar 2021. gada 1. janvāri, pieņemot darbinieku, par viņu vispārējā kārtībā maksā iedzīvotāju ienākuma nodokli (algas nodokli) saskaņā ar likumu "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" un viņu apdrošina kā darba ņēmēju saskaņā ar likumu "Par valsts sociālo apdrošināšanu".

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

35. Ar 2021. gada 1. jūliju:

1) ienākumus, kurus gūst jau reģistrētā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja darbinieks šā likuma 1. panta 3. punkta izpratnē (izņemot mikrouzņēmuma īpašnieku šā likuma 1. panta 2. punkta izpratnē) (redakcijā, kas bija spēkā 2020. gada 31. decembrī), kurš pieņemts darbā līdz 2020. gada 31. decembrim, apliek ar iedzīvotāju ienākuma nodokli (algas nodokli) saskaņā ar likumu "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" un darbinieku apdrošina kā darba ņēmēju saskaņā ar likumu "Par valsts sociālo apdrošināšanu";

2) jau reģistrētā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja mikrouzņēmuma īpašnieks šā likuma 1. panta 2. punkta izpratnē (redakcijā, kas bija spēkā 2020. gada 31. decembrī) maksā mikrouzņēmumu nodokli saskaņā ar šo pārejas noteikumu 32. punktā noteiktajām likmēm.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

36. Jau reģistrētais mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs — sabiedrība ar ierobežotu atbildību — zaudē mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu ar 2022. gada 1. janvāri un kļūst par uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāju.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

37. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam 2021. gadā ir tiesības mainīt mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu un kļūt attiecīgi par uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāju vai iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāju ar nākamā ceturkšņa pirmo datumu, līdz kārtējā ceturkšņa pēdējā mēneša piecpadsmitajam datumam iesniedzot pieteikumu Valsts ieņēmumu dienestam.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

38. Jau reģistrētā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja darbiniekam, kurš pieņemts darbā līdz 2020. gada 31. decembrim, 2021. gadā nav piemērojams šā likuma 2. panta ceturtajā daļā (redakcijā, kas bija spēkā 2020. gada 31. decembrī) noteiktais mikrouzņēmuma darbinieka ienākuma ierobežojums 720 *euro* mēnesī, kā arī nav piemērojama šā likuma 5. panta ceturtā daļa (redakcijā, kas bija spēkā 2020. gada 31. decembrī), kas nosaka piemērot palielinātu mikrouzņēmumu nodokļa likmi no mikrouzņēmuma gūtajai mikrouzņēmuma darbinieka ienākuma daļai, kas pārsniedz 720 *euro* mēnesī.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

39. Jau reģistrētajam mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam 2021. gadā nav piemērojams šā likuma 1. panta 1. punkta "b" apakšpunktā (redakcijā, kas bija spēkā 2020. gada 31. decembrī) noteiktais mikrouzņēmuma kalendāra gada apgrozījuma ierobežojums 40 000 *euro*, kā arī nav piemērojama šā likuma 6. panta otrā, $2.^1$, trešā, $3.^1$, $3.^2$, ceturtā un septītā daļa (redakcijā, kas bija spēkā 2020. gada 31. decembrī).

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

40. Jau reģistrētais mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs kopā ar šā likuma 7. panta otrajā daļā noteikto informāciju par 2021. gada pirmo un otro ceturksni sniedz informāciju par mikrouzņēmuma darbiniekiem un katra mikrouzņēmuma darbinieka ienākumiem katrā ceturkšņa mēnesī. Šo informāciju nesniedz, ja mikrouzņēmumā ir nodarbināts tikai mikrouzņēmuma īpašnieks un nav citu mikrouzņēmuma darbinieku šā likuma 1. panta 3. punkta izpratnē (redakcijā, kas bija spēkā 2020. gada 31. decembrī). Jau reģistrētais mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs — sabiedrība ar ierobežotu atbildību —, ja tā īpašnieki ir vairāk nekā viena persona, kopā ar šā likuma 7. panta otrajā daļā noteikto informāciju par 2021. gada visiem ceturkšņiem sniedz informāciju par mikrouzņēmuma darbiniekiem un katra mikrouzņēmuma darbinieka ienākumiem katrā ceturkšņa mēnesī.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

41. Ja jau reģistrētajam mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam — sabiedrībai ar ierobežotu atbildību — 2021. gadā mikrouzņēmuma īpašnieku šā likuma 1. panta 2. punkta izpratnē (redakcijā, kas bija spēkā 2020. gada 31. decembrī) maiņas rezultātā palielinās mikrouzņēmuma īpašnieku skaits, mikrouzņēmums zaudē mikrouzņēmumu nodokļa

maksātāja statusu ar dienu, kad ir palielināts mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja — sabiedrības ar ierobežotu atbildību — mikrouzņēmuma īpašnieku skaits.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

42. Mikrouzņēmums iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam mikrouzņēmumu nodokļa 2020. gada ceturtā ceturkšņa deklarāciju Ministru kabineta 2014. gada 8. aprīļa noteikumos Nr. 190 "Noteikumi par mikrouzņēmumu nodokļa deklarāciju un tās aizpildīšanas kārtību" noteiktajā kārtībā.

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

43. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja valsts budžetā iemaksātos mikrouzņēmumu nodokļa ieņēmumus par 2020. gada ceturto ceturksni Valsts ieņēmumu dienests attiecina katru darbdienu atbilstoši šā likuma 8. panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā noteiktajam sadalījumam (redakcijā, kas bija spēkā 2020. gada 31. decembrī).

(26.11.2020. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2021.)

44. Šā likuma $7.^{1}$ pants nav piemērojams sabiedrībai ar ierobežotu atbildību, kura līdz 2021. gada 31. decembrim saglabā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu saskaņā ar šā likuma pārejas noteikumu 36. punktu, un mikrouzņēmumu nodokļa maksātājam, kas ir reģistrēts pievienotās vērtības nodokļa maksātājs un līdz 2021. gada 31. decembrim saglabā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu saskaņā ar šā likuma pārejas noteikumu 31. punktu.

(16.06.2021. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 12.07.2021.)

45. Šā likuma 4. panta $3.^{1}$ un $8.^{6}$ daļa stājas spēkā 2026. gada 1. janvārī.

(04.12.2024. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2025.)

46. Grozījums šā likuma 1. panta 1. punktā par tā izteikšanu jaunā redakcijā, šā likuma 1. panta 6. un 7. punkts un šā likuma $7.^{2}$ pants stājas spēkā 2027. gada 1. aprīlī.

(17.09.2026. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 15.10.2026. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.04.2027.)

Likums stājas spēkā 2010.gada 1.septembrī.

Likums Saeimā pieņemts 2010.gada 9.augustā.

Valsts prezidents V.Zatlers

Rīgā 2010.gada 19.augustā

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"